

Misie: 109. Jsem dobrý! Učme děti, že jsou stvořeny k obrazu Božímu

„Všechno, co jsem kdy v kostele slyšel, bylo, že jsem spodina země. Jediný důvod, proč jsem za něco stál, bylo to, že mi Bůh odpustil. Je skličující slyšet to každý týden.“

Nezamýšleným důsledkem přílišného zdůrazňování evangelikálního učení je, že se lidé trápí kvůli svému hříchu, místo aby se radovali z dobroty evangelia.

Misie

Jsem dobrý!

**Učme děti,
že jsou stvořeny k obrazu Božímu**

Misie

Jsem dobrý! Učme děti, že jsou stvořeny k

obrazu Božímu

Když se zeptáte lidí, kteří vyrostli v kostele, proč odešli, dostanete různé odpovědi. Možná jim ublížil někdo, komu věřili. Nebo nedokázali smířit představu všemocného a dobrého Boha se zlem ve světě. Ale odpověď, kterou slyším nejvíce, jak od přátel, tak od online komunit, je, že byli unavení z toho, jak hrozní jsou to lidé.

Jeden z mých nejlepších přátel, který už nechodí do kostela, mi řekl: „Všechno, co jsem tady kdy slyšel, bylo, že jsem spodina země. Jediný důvod, proč jsem za něco stál, bylo to, že mi Bůh odpustil. Je skličující slyšet to každý týden.“

S podobnou rétorikou jsem vyrůstala. Namísto toho, abychom se soustředili na Genesis 1, ve které je nám řečeno, že lidstvo bylo stvořeno k Božímu obrazu, máme tendenci spěchat k hříchu lidstva v Genesis 3. Dokonce jsem vyrostla v učení technikám evangelizace, které učily: „Musíte lidi přimět, aby si uvědomili hloubku svého hříchu, aby pochopili, jak velké je evangelium.“

Vím, že toto učení předkládají v dobré víře ti, kteří se snaží zůstat věrní Bibli. A mají pravdu. Adam a Eva padli. Všichni hřešíme.

Ale nezamýšleným důsledkem přílišného zdůrazňování tohoto učení je, že se lidé trápí kvůli svému hříchu, místo aby se radovali z dobroty evangelia.

Jsem kazatelkou pro děti v presbyteriánské církvi (USA). Živě si pamatuji, jak jsem během prvního týdne šla po chodbě v křídle pro naše děti a viděla jsem koláž seznamovací nástěnky, z nichž každá kresba byla s názvem „JSEM DOBRÝ!“

Děti se učily o Genesis 1 a o tom, jak po tom, co Bůh stvořil, Bůh řekl: „Je to dobré.“ Ale poté, co Bůh stvořil lidi, Bůh řekl: „Je to velmi dobré.“

Každé z dětí napsalo své jméno, nakreslilo autoportrét a napsalo, v čem je dobré. Ano, v naší církvi učíme o hříchu. Ve skutečnosti máme každou neděli zpovědní modlitbu. Ale tyto děti chodí po té chodbě každý týden a připomínají si, že jsou *dobré*.

Jsem šokována některými osnovami nedělní školy napsanými pro děti. Jedna lekce nařídila učiteli, aby zhasl světla a nechal každé dítě sedět samo v rohu, aby zavřelo oči a přemýšlelo o svém hříchu. Učební osnovy trvaly na tom, že je to nutné, aby děti pochopily hloubku svého hříchu, než se podělí o dobrou zprávu evangelia.

Skutečností je, že děti i tak už vědí, že hřeší. Každý týden slyším jejich neformální přiznání.

„Paní Grace, tento týden jsem podváděl při písemce.“

„Paní Grace, mám ráda svého bratra, ale někdy jsem na něj zlá.“

„Paní Grace, když mi máma řekla, ať si uklidím pokoj, nacpal jsem si všechny hračky do skříně.“

Děti v mé službě vědí, že dělají chyby a dělají věci, které jsou špatné. Také se cítí dobře, když se mi svěřují o tom, co dělají špatně.

„V prostředí, kde je hřích příliš zdůrazňován, děti nehřeší méně, jen více se skrývají.“

V prostředí, kde je hřích příliš zdůrazňován, děti nehřeší méně – jen se více skrývají. Děti v mém sboru vědí, že je nebudu zahanbovat za jejich chyby. Místo toho jim pokládám otázky.

„Proč jsi podváděl ve svém testu? Jak si myslíš, že to Bůh cítí?“

„Co jsi udělala svému bratrovi? Jak můžeme místo toho projevit lásku?“

„Proč si myslíš, že ti máma řekla, ať si uklidíš pokoj? Jak můžeme příště udělat úklid zábavnějším?“

Můj návrh není, abychom vyloučili rozhovory s dětmi o hříchu. Navrhuji, abychom přehodnotili svůj důraz. Děti se v kostele formují ve velkém. Neučíme je jen příběhy z knihy; říkáme jim, kdo jsou a kdo je Bůh. To není úkol, který беру na lehkou váhu.

Brené Brown toho napsal hodně o rozdílu mezi vinou a hanbou.

Vina říká: „Udělal jsem to špatně.“

Hanba říká: „Jsem špatný.“

Když se děti v mé službě přesunou do skupiny mládeže, doufám, že budou moci říci: „Jsem Boží dítě. Jsem milovaný/milovaná.“ Ano, hřeší. Ano, dělají chyby. Ale jejich identita je v Kristu, ne v jejich nedostacích.

„Dobrá zpráva není, že jsme hrozní a Bůh nás stejně miluje.“

Presbyteriáni rádi citují pana Rogerse. Byl presbyteriánským kazatelem vysvěceným do svého televizního programu pro děti. Přestože jeho show nebyla vyloženě náboženská, učil pravdy, které děti tehdy potřebovaly slyšet a potřebují slyšet i dnes.

Pan Rogers řekl: „Nejsou to pocty, ceny a fantazie vnějšku života, co nakonec živí naše duše. Je to vědomí, že nám lze důvěřovat, že se nikdy nemusíme bát pravdy, že základem našeho bytí je dobrá věc.“

To může být nepříjemné pro ty z nás, kteří vyrostli a slyšeli, jak je svět padlý a jak jsme zlomení. Ale pokud mohu trochu teologizovat pana Rogerse, toto není tvrzení z Genesis 3. Toto je tvrzení z Genesis 1. Jsme stvořeni k obrazu Božímu. Základem našeho bytí je dobrá věc.

Dobrá zpráva není, že jsme hrozní a Bůh nás stejně miluje.

Dobrá zpráva je, že jsme byli stvořeni k Božímu obrazu, hřešíme a Bůh nás stále miluje.

Jsme děti Boží a naše identita se nemění, ať děláme, co děláme.

GRACE SOSA | 19. DUBNA 2022

Grace Sosa

Grace Sosa

Grace Sosa slouží jako koordinátorka dětské služby v *First Central Presbyterian Church* v Abilene v Texasu. Na postgraduální teologické škole *Abilene Christian University* pokračuje v magisterském studiu bohosloví a magisterském umění v novozákonním stupni. Je kandidátkou na službu v *PCUSA*.

Presbyterní církev je [kalvinistická](#) církev s někdy až bizarními důrazy na separaci, normy, Den Páně, hudbu, pokrývky hlavy, překlad Písma, články víry a postavení žen v církvi. U nás působí Svobodná presbyterní církev v ČR, která má jeden sbor v Rychnově u Jablonce a je vedena Milošem Šolcem jr., původem z baptistického rodu kazatelů Šolců.

Miloš, Martina, Miloš, Abigail, Timothy, Caleb, and Levi

THE ŠOLC FAMILY

in the ministry of the Free Presbyterian Church
in the CZECH REPUBLIC

Ezekiel 3:17

"Son of man, I have made thee a watchman unto the house of Israel:
therefore hear the word at my mouth, and give them warning from me."

Pelíkovice 19
468 02 Rychnov u Jablonce nad Nisou
Czech Republic

+420 485 100 584
milosolc@yahoo.com

Vyjádřené názory v tomto článku jsou výhradně názorem autora.

-krk-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)